

indgår både realiserede og urealiserede gevinster og tab, ligesom der indgår både skattepligtige og skattefrie gevinster og tab.

Forsikringssekskabers kursreguleringer på børsnoterede aktier 1991-1994

	1991	1992	1993	1994
	Mio. kr.			
Livsforsikringssekskaber	-109	-4.294	8.266	-1.686
Skadesforsikringssekskaber	-159	-3.714	1.736	-117
Kursregulering i alt	-268	-8.008	10.002	-1.803

De ekstraordinære store tab i 1992 skal ses i lyset af de strukturtilpasninger, der i denne periode skete i branchen.

Med hensyn til spørgsmålet om størrelsen af forsikringssekskabernes skattefrie aktieudbytter bemærkes, at disse formentlig vil være af begrænset størrelse, da lovgivningen for forsikringssekskaber indebærer, at forsikringssekskaber ikke må have bestemmende indflydelse på sekskaber uden for forsikringssektoren.

ved ikke om faktisk ledige lejligheder, men om opsigelser baseret på rokeringer i samme kompleks.

Ikke desto mindre »skylder« det almennyttige boligbyggeri nu kommunen en lejlighed, fordi den har krav på hver fjerde ledige lejlighed, selv om ingen udefra, som har været opført på ventelisterne i årevis, er flyttet ind. Chancerne for at få en lejlighed er derfor urimeligt små.

Spm. nr. S 2395

Til boligministeren (24/5 96) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at ventetiden på en lejlighed i almennyttigt boligbyggeri ofte kan komme op på mere end 20 år, fordi kommunerne i modsætning til, hvad loven berettiger dem til, i realiteten har fået anvisningsret til langt flere end hver 4. lejlighed?«

Begrundelse

I større boligkomplekser kan den første faktisk ledige lejlighed, der f.eks. skyldes dødsfald eller fraflytning, udløse 3 andre opsigelser i samme bebyggelse. Det kan skyldes, at en 4-værelses ledig bolig får en indflytter fra en 3-værelses-lejlighed, den 3-værelses får en indflytter fra en 2-værelses-lejlighed og den 2-værelses-lejlighed igen en indflytter fra en 1-værelses-lejlighed, alle i samme bebyggelse. Det drejer sig der-

Svar (31/5 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Efter boligbyggerilovens § 14, stk. 2, har kommunerne krav på anvisningsret til indtil hver fjerde ledige almennyttige lejlighed til løsning af påtrængende boligsociale opgaver.

Derudover kan kommunerne efter § 14, stk. 3, aftale en yderligere anvisningsret med boligselskaberne. Der er ingen begrænsninger for aftaleretten, kommunen kan i princippet aftale sig til anvisningsret til samtlige ledige almennyttige boliger.

Af SBI's rapport nr. 251 af marts 1995 fremgår det, at kun få kommuner har behov for anvisning til ¼ af de ledige almennyttige boliger. I mange kommuner foregår anvisningen på den måde, at kommunalbestyrelsen retter henvendelse til boligselskabet, når der er behov for at anvise en bolig, hvorefter boligselskabet stiller en lejlighed til rådighed for kommunalbestyrelsen. Normalt foregår boliganvisning altså på en meget fleksibel måde.

I enkelte kommuner er der imidlertid et så stort behov for, at kommunalbestyrelsen anviser boliger til løsning af påtrængende boligsociale